

„DESATORO“ MEDZIĽUDSKÝCH VZŤAHOV

1. Formovať seba samých. Láska nespočíva iba v tom, že milujeme blížnych, ale aj v tom, že samých seba robíme „milovateľnými“, že sme láskaví - čím umožňujeme blížnemu, aby nás ľahšie miloval. Teda treba sa vyhýbať, tomu, aby sme neboli „hranatí“, kyslí a nepretláčali priveľmi do popredia svoje ja.

2. Nehovoriť vždy o svojich právach. Myslime trochu aj na svoje povinnosti. Často stavíme do popredia svoje požiadavky: „Keby mi šiel v ústrety“, „keby ma zavolať“, „keby sa správal tak a tak“. Myslime na to, aby sme konali svoje povinnosti, a tak pomôžeme iným, aby aj oni plnili tie svoje.

3. Na utrpenie/urážky nehľadieť zväčšovacím sklom. Tým, že si urážku zoberieme priveľmi k srdcu, stáva sa z nej svetový problém: malá nezdvorilosť sa stáva veľkou urážkou nášho „Veličenstva“. Nože, prižmurme oko! Sú to maličkosti. Aj my to niekedy preženieme. Zhasme iskru prv, než spôsobí požiar!

4. Nereagovať hnevom. Ak sa nás aj niečo dotkne, nesprávajme sa podráždene, ovládajme sa! Sebaovládanie nie je slabosť, ale veľká sila. Pokojná vyrovnanosť je cnosť silných. Kto za urážku odpláca urážkou, dopúšťa sa tej istej chyby ako ten, kto ho urazil.

5. Mat' zmysel pre humor. Povedať vo chvíli napätia pár žartovných slov, neraz znamená zachrániť situáciu a navodiť pokojné ovzdušie, ktoré spríjemňuje vzťahy s inými. Niekedy stačí slovo či úsmev, ktorý ako slnečný lúč na zamračenom nebi rozoženie mraky a navráti jasnú oblohu.

6. Prijat' iných takých, akí sú. V hudobnom nástroji každá struna vydáva svoj vlastný tón a až keď znejú spolu, vnímame krásu hudby. Rozličnosť je dar. Má nás privádzať k spolupráci, nie ku konfliktom. Sme rozdielni, nie však protivníci. Teda s úctou a rešpektom prijímajme, že tí druhí sú iní než my. Rozmanitosť prináša vzájomné obohatenie.

7. Naučiť sa prijat' seba samých. Aby sme vedeli prijat' iných, musíme sa naučiť prijímať aj seba samých. Kto nevie brať seba samého takého aký je, upadá do komplexov. Neporovnávajme sa s inými hovoriac: „Ten je lepší, úspešnejší, viac si ho vážia ako mňa“. Vzbudzuje to v nás pocit menejcennosti alebo hlúpu pýchu. Na strome sú užitočné konáre aj plody.

8. Nepovažovať sa za odborníkov vo všetkých oblastiach. Pamätajme si, že Pán Boh nedal inteligenciu len nám, preto si dávajme pozor a pri rozhovoroch sa vyhýbajme

KONTAKTY:

Zbor Bratislava 1, Cablkova ul. č. 3, 821 04; ba1.casd.sk
 Zbor Bratislava 2, Ferienčíkova ul. č. 5, 811 04; ba2.casd.sk
 Skupina Petržalka, Wolkrova ul. č. 4
 Skupina Dúbravka, M. Sch. Trnavského 2/A (kostol ECAV)
 Kazateľ: Marek Riečan, ☎ 0917 338 362, mriecan@casd.sk
 Redakcia spravodaja: K. Badinský, M. Riečan

povýšeneckým spôsobom: nepoučujme všetkých o všetkom. Buďme pokorní. Sokrates hovorieval: „Viem, že nič neviem“.

9. Byť k iným úprimný. Vyjadrovať to, čo naozaj cítime: „čo v srdci, to na jazyku“. Byť úprimnými, ale bez toho, aby sme vnášali hádky a nedorozumenia. Vedieť úprimnosť zaodiť láskou, úctou, pokorou, diskretnosťou. Vedieť povedať, čo si myslíme, avšak vo vhodnej chvíli a vhodnými slovami.

10. Byť trpezlivý. Iba s trpezlivosťou sa nám podarí niečo dosiahnuť. Trpezlivosť je cnosť múdrych a silných. Je nevyhnutne potrebná aj vo vzťahoch s ľuďmi, pretože nikto nie je dokonalý. Blížnych si môžeme získať len trpezlivosťou. (Redakcia)

AKO ČELIŤ SMRTI A UMIERANIU BEZ STRACHU...

Ak existuje univerzálna skúsenosť, ktorá spája ľudí v celej histórii a na celom svete, potom je to smrť. Smrť je niečo, s čím sa stretávame všetci – žiadne telesné cvičenia, diéty, meditačné techniky alebo množstvo peňazí nám neumožní vyhnúť sa jej. Je to niečo, čo stiera rozdiely medzi ľuďmi. Definitívnosť smrti spolu s neistotou ohľadom toho, čo nás čaká po nej, vedie mnohých ľudí k strachu. Všade naokolo vidíme, ako sa ľudia snažia zvrátiť proces starnutia. Dúfajú, že ďalšia pilulka, ďalšia operácia alebo objav v genetike budú kľúčom k predĺženiu ich života.

Nie všetci však čelia smrti so strachom a neistotou. Pred niekoľkými rokmi tomuto nepriateľovi bez tváre čelil jeden môj priateľ. Keď mal 16 rokov, lekári mu zistili rakovinu žalúdka. Vyskúšali na ňom všetky dostupné metódy liečby, ale bez úspechu. Rok a pol strávil Robert v troch rôznych nemocniciach. Schudol 40 kíl a vypadali mu vlasy. Po osemnástich mesiacoch nezostalo nič, čo by pre neho ešte mohla medicína urobiť. Keď boli jeho lekári v koncoch, rozhodli sa pre jedinou rozumnú možnosť: poslali ho domov, aby si skúsil užiť posledné dni svojho života. Pamätám sa, že som bol strašne smutný, lebo som sa bál, že stratím priateľa. A tiež som sa hneval na Boha, lebo Roberta neuzdravil, a tiež preto, že mu malo v živote ujsť toľko vecí...

Je prekvapivé, že Robert môj hnev nezdiedal. Naopak, zdalo sa, že svojmu hroznému osudu čelí asi s takou mierou obáv, akoby išiel na prvé rande. Ešte ani dnes nevychádzam z údivu, keď si spomeniem na pokoj, ktorý mal uprostred tej búrky. Jeho pokoj nevychádzal z nejakého vrodeneho flegmatizmu, ani z postoja typu „ja na to všetko kašlem“. Vyplyval z rozhodnutia, ktoré urobil len pár mesiacov predtým, než lekári stanovili diagnózu. Vďaka tomuto rozhodnutiu získal Robert pokoj s Bohom.

Pokoj, ktorý Robert získal, našiel v Biblii. V Liste Rimanom sa dočítal, že „všetci zhršili a nemajú Božiu slávu“. Tiež sa dozvedel, že „mzdou hriechu je smrť a darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi“. Ježiš je tým, koho mal na mysli Izaiáš, keď napísal: „Jeho meno bude Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja.“ Knieža pokoja prišiel na Zem, aby každý človek mohol nájsť pokoj s Bohom. Robert sa rozhodol, že bude dôverovať Ježišovi, a tento pokoj bol v jeho živote na prvý pohľad zjavný.

Robert nie je jediný, kto sa musí rozhodnúť. Musíme to urobiť aj my. Musíme sa rozhodnúť, či prijmeme Boží dar večného života. Pokiaľ tento Boží dar odmietneme, sme odsúdení na duchovnú smrť – večné oddelenie od Boha. Ak ho však prijmeme, potom aj

nám patrí večný život. I keď večný život neznamena, že unikneme fyzickej smrti, môžeme jej čeliť omnoho ľahšie, pretože vieme, že vedie k večnému životu v nebi. Túto pravdu objavil Robert a jeho nový vzťah s Bohom zmenil celý jeho život. Túto pravdu som objavil aj ja a môj vzťah s Bohom má vplyv na každý okamih môjho života. Pokiaľ čelíš otázke smrti a premýšľaš o tom, čo bude po nej, alebo ak zápasíš so samotným životom, uisťujem ťa, že aj ty môžeš nájsť pokoj a nádej. (Brandon Markette)

NÁBOŽENSTVÁ SVETA - BUDHIZMUS

Podľa počtu stúpencov je na piatom mieste. Počet vyznávajúcich: 350 000 000. Obdobie vzniku: 5. st. pnl. Vyskytuje sa hlavne v Indii, Číne, Bhutáne, Japonsku, Kambodži, Laose, Mongolsku, Mjanmarsku, Srí Lanke, Kórei, Thajsku, Tibete a Vietname. Zakladateľom budhizmu bol Siddhártha Gautama, známy pod menom Budha. Budhizmus je označovaný ako ateistické náboženstvo, hoci v mnohých budhistických textoch sa možno stretnúť s bytosťami, ktoré nežijú priamo na tomto svete. Ale aj tieto bytosti sú nakoniec smrteľné. Podľa budhizmu na dosiahnutie oslobodenia netreba vieru v boha. Budhizmus odmieta kastový systém, ktorý presadzujú hinduisti. Z tradície prebral vieru v odplatu dobrých a zlých činov (karma) a učenie o kolobehu životov. Učenie budhizmu je založené na odmietaní strastiplného bytia a na hľadaní cesty, ktorá vedie k oslobodeniu z kolobehu života, ktorého podstatu tvorí utrpenie.

Budhistické učenie dharma ukazuje cestu k prebudeniu a ukončeniu utrpenia, ktoré predstavuje opätovný cyklus znovuzrodovania. Je to stredná cesta, ktorá je kompromisom medzi zmyslovými pôžitkami a asketizmom. Budha kázal, že všetky veci v materiálnom svete sú len ilúziou vrátane ega a že svetské pôžitky sú nestále a v konečnom dôsledku predstavujú sklamanie. V budhizme nie je ego trvalou skutočnosťou ale niečo, čo je podrobené zmene kvôli lipnutiu na predmetoch, ktoré sú vo svojej podstate netrvalé a iluzórne. Utrpenie v živote je spôsobované túžbou po predmetoch dostupných ľudským zmyslom. Preto treba odstrániť tento smäd poznaním, že to všetko nie je pravé Ja, a že sa ma to v skutočnosti vôbec netýka. Tento najvyšší cieľ sa nazýva nirvána (doslova: vyvanutie, vyhasnutie plameňa). Z pohľadu budhistov, budhizmus nie je náboženstvom. Budhizmus je „Cesta“ (recept) k dosiahnutiu uvedomenia si reality a pravdy o živote. Mierumilovná budhistická filozofia mnohých znepokojuje, najmä čínske vládne miesta. Čína už od roku 1959 protiprávne okupuje Tibet, kde sa nachádzajú významné budhistické centrá. Tibeťania a aj miestni budhisti sú aj naďalej prenasledovaní. Hoci sa Tenzin Gyatso - 14. dalajláma (duchovný vodca) stretáva sa vo svete s podporou. O dalajlámoch sa verí, že je v nich vtelené božstvo. Súčasný dalajláma žije ako utečenec v Indii. (Redakcia)

Citáty:

„Ježišova cirkev neposkytuje pôžičky, tým, ktorých prijme medzi seba, ale poskytuje im skutočný pokoj srdca, pokoj, ktorý prevyšuje všetko chápanie (Filip 4,7), nie však vonkajšie pohodlie a pokoj sveta.“ (Fritz Rienecker, nem. teológ)

„V nešťastí sa ukáže múdrosť, v šťastí pokora, v biede trpezlivosť a v smrti bohatstvo.“ (Friedrich Schiller, nem. básnik, filozof, historik)